

Bilag til bet. o. lovf. vedr. retssikkerhed m.v. på det sociale område

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at en eventuel manglende betaling af en husleje ikke nødvendigvis har nogen sammenhæng med, at en person har fået nedsat sin kontanthjælp. Den manglende betaling kan alene tages til indtægt for, at personen har prioriteret anvendelsen af hjælpen på anden vis.

Det er borgeres egen forpligtelse at sørge for, at man har mulighed for at betale den leje, som man har påtaget sig ansvaret for. Borgere må altså som udgangspunkt selv kunne vurdere, om de vil være i stand til at betale den husleje, som de forpligter sig til at betale, når de indgår lejekontrakt.

Når en person søger kommunen om hjælp, skal kommunen vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp, kan klare øjeblikkelige eller kommende problemer. Kommunen kan rådgive om støtte til huslejudgifter efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik og om mulighederne for boligstøtte. Kommunen vil også kunne rådgive om andre muligheder for hjælp og tillige yde støtte til administration af den udbetalte hjælp.

Hvis man på grund af sygdom eller anden uforudset begivenhed får særligt behov for hjælp, er der mulighed for hjælp fra kommunen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik til rimeligt begrundede enkeltudgifter, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden.

Regeringen har ingen planer om at forøge den økonomiske hjælp til modtagere af kontanthjælp. Det er regeringens opfattelse, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og en forhøjelse af den passive hjælp vil kunne modvirke intentionerne herom.

Regeringen har derimod taget en række initiativer for at fremme beskæftigelsen, herunder af personer der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Særligt skal næves initiativet »Ny chance til alle«, som særligt er rettet mod af få langvarige modtagere af hjælp ud på arbejdsmarkedet. Regeringen har afsat ½ mia. kr. til initiativet til bl.a. aktive tilbud til personer, der har gået passive i mindst et år.

Spørgsmål 4:

Hvor forestiller ministeren sig, at familier, der bliver sat på gaden rent fysisk eller praktisk skal bo for eksempelvis at kunne sikre sig, at deres børn kan passe skolen?

Svar:

Det er grundlæggende den enkelte borgers egen forpligtelse at sørge for egen bolig, og den enkelte borgers pligt selv at sørge for løbende at tilpasse sine boligforhold efter vedkommendes økonomiske formåen.

Men jeg er selvfølgelig opmærksom på, at den enkelte borger kan havne i en boligsituation, hvor det kan blive nødvendigt at bede andre om hjælp. Derfor er det nødvendigt, at kommunerne har et boligsocialt beredskab. Derfor skal kommunerne selvfølgelig også sørge for løbende at anvende og udnytte de redskaber, som lovgivningen giver dem i denne sammenhæng.

Kommunerne er efter servicelovens § 80 forpligtet til at skaffe familier eller enlige, der har mistet en bolig, midlertidig husly mod betaling. Forpligtelsen forudsætter, at det drejer sig om en person eller en familie, der har mistet sin hidtidige bolig og står helt uden mulighed for – midlertidigt eller varigt – at få tag over hovedet.

Forpligtelsen indebærer ikke en pligt til at fremskaffe egentlige boliger men blot husly. Imidlertid er egentlige boliger både billigere og mere hensigtsmæssig løsning i de fleste tilfælde.

Til det formål har kommunerne mulighed for at bestemme, at boligorganisationerne skal stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, jf. almenboliglovens § 59, stk. 1.

Endvidere giver almenboligloven mulighed for, at boligorganisationen kan indgå aftale om at stille ledige familieboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at kommunen gennem en aftale med boligorganisationen kan få op til 100 pct. anvisningsret til de ledige familieboliger.

Når en kommune bruger denne anvisningsret, må kommunen naturligvis se på lejens størrelse i forhold til de boligsøgendes økonomi. Kommunen må således så vidt muligt sørge for at anvise de billige boliger til de boligsøgende, som har beskedne indkomster.